

Nes Kommune

FINANSDEPARTEMENTET
Postboks 8008 DEP
0030 OSLO

Deres ref.

Vår ref.
19/01466-4

Dato
23.12.2019

Melding om vedtak: NOU 2019:16 – Skattlegging av vannverkskraft - høringsuttalelse fra Nes kommune

Kommunestyret har behandlet saken i møte 12.12.2019 sak 117/19

Vedtak

Nes kommunestyre sitt høringssvar på NOU 2019:16 :

Kraftskatteutvalget ble nedsatt for å se om dagens skatteregler for vannkraftverk er til hinder for at samfunnsøkonomiske tiltak blir gjennomført. En samlet kommunesektor og en samlet kraftbransje har pekt på at det er grunnrentebeskatningen til staten som hindrer ellers samfunnsøkonomiske lønnsomme tiltak, ikke de kommunale ordningene.

Kraftskatteutvalgets forslag om å definere avtaler om konsesjonskraft og konsesjonsavgift til kommuner og fylkeskommuner som en skatt for deretter å foreslå å ta bort konsesjonskraft og konsesjonsavgift er mildt sagt oppsiktsvekkende. Konsesjonskraft og konsesjonsavgift er et vilkår for de gitte konsesjoner med samme varighet som konsesjonen. En avvikling av disse ordningene vil heller ikke påvirke den samfunnsøkonomiske lønnsomheten i planlagte energitiltak da de investeringer som skal foretas i vannkraftsektoren i hovedsak gjelder opprustning uten ytterligere reguleringer. Slike tiltak gir ikke rett til mer konsesjonskraft eller konsesjonsavgift. En avvikling av gjeldende ordninger vil være i strid med Grunnlovens forbud mot å gi lover tilbakevirkende kraft.

Utvalgets forslag om å endre fastsettelsen av eiendomsskattegrunnet fra anslått markedsverdi (avkastningsverdi) til skattemessig nedskrevet verdi må stride mot hovedregelen i eiendomskatteloven § 8-2 om at eiendomsskatten skal tilsvare anleggets omsetningsverdi. Ved bruk av skattemessig verdi vil kraftverket ha høyest eiendomsskattegrunnlag når det er nytt, og lavere når lønnsomheten øker. Ved verdsettelse av kraftverk ved overdragelse er det avkastningsverdi (nåverdi av netto fremtidige inntekter) som er verdsettelsesmåten, ikke skattemessig verdi. Forslaget må stride mot økonomisk teori og kan vanskelig ses på som annet enn en måte å få ned eiendomsskattegrunnlagene på.

Utvalgets forslag innebærer en omfordeling fra vertskommunene, hvor kraftanleggene ligger, på anslagsvis 3.660 MNOK. Det er vanskelig å tenke at dette fremmer nye utbygginger/opprustninger av vannkraftanlegg. De ulemper som følger med slike utbygginger som neddemming, stor variasjon i vannføring i elver og vassdrag etc. er det vertskommunene som har. Det å ta bort insentivene til å godta disse ulempene fremmer ikke nye tiltak. Dette er kraftbransjen klar over, og foreslår å verne om de kommunale ordningene. En kompensasjon gjennom økt naturressursskatt er ingen god erstatning. Naturressursskatten inngår i inntektsutjevningen og vil medføre en stor omfordeling fra distriktskommuner hvor ulempene er, til bykommuner med høyt folketall. Når det gjelder konsesjonskraft og konsesjonsavgift så er det mange kommuner som har slike rettigheter som ligger oppstrøms eller nedstrøms den kommunen hvor kraftverket ligger. Disse mottar i dag ingen naturressursskatt og vil da heller ikke kompenseres gjennom en økning i naturressursskatten.

Utvalgets forslag om å øke grunnrenteskatten til staten er ifølge kraftbransjen det som vil hindre nye utbygginger og oppgraderinger. Forslaget om å innføre grunnrentebeskatning også på småkraftverk (ned til 1500 kVA) har allerede satt flere lokale utbygginger på vent. Kraftskatteutvalget har ikke svart på mandatet og konklusjonene vil ikke medføre flere samfunnsøkonomisk lønnsomme utbygginger eller oppgraderinger men færre.

Med hilsen

Mette Bråten
Førstesekretær

Brevet er godkjent elektronisk.